

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/175/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010587
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814010587.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 03. 08. 2015 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanému M. M.

rozhodol:

Obžalovaný M. M., nar. XX. XX. XXXX v E., trvale bytom C., prechodne bytom E. A. XXX (u E. Z.), okres E.

je vinný, že:

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry G. I., nar. XX. XX. XXXX a rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. 27 C 123/2007 - 106 zo dňa 19. 03. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21. 08. 2009, bol zaviazaný platiť matke dcéry V. I. výživné 117 euro mesačne a to do 15. dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v E. A. a v mieste pobytu poškodenej v I. vyhýbal od 05. 12. 2012 do 03. 02. 2014, kedy nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody tým, že dňa 05. 12. 2012 mu Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, pracovisko Krupina ponúkol zamestnanie, o ktoré neprejavil záujem, taktiež neprejavil záujem o ďalšie ponuky, dňa 29. 04. 2013 bol z evidencie uchádzačov o zamestnanie úradu práce vyradený pre nespokuprácu, následne bol nezamestnaný a pracoval len brigádnicke, pričom aj po prepustení z výkonu trestu 16. 10. 2014 bol zamestnaný a výživné neplatil a na výživnom zostal za uvedené obdobie dlhovať V. I. j 2 691 euro, pričom čin spáchal, hoci bol dňa 17. 10. 2012 podmienene prepustený z výkonu trestov odňatia slobody, ktorému boli uložené Okresným súdom Prievidza pod číslom 2 T 106/2010 a č. 1 T 59/2011 za trestné činy zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona a hoci bola rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 3 T 114/2012 - 102 zo dňa 18. 07. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28. 03. 2013, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov nepodmienečne,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého za taký čin, prepustený,

t ý m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení Zák. č. 1/2014 Z. z.

a z a t o s a

o d s u d z u j e:

Podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 22 (dvadsaťdva) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní, ktoré podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal v neprítomnosti obžalovaného, prečítal podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku výpoveď obžalovaného z prípravného konania na čísle listu 16 - 23, vypočul svedkyňu I., podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil rozsudky číslo listu 36 - 39, listinné dôkazy číslo listu 40 - 84, 91 - 95, 120 - 122, register trestov číslo listu 127, správu o povesti číslo listu 133, výpis z evidencie priestupkov číslo listu 130 - 131, pripojený neprávoplatný spis Okresného súdu Prievidza číslo 8 P 36/2014, z neho najmä správu číslo listu 85 - 88, neprávoplatný rozsudok číslo listu 97, listinný dôkaz číslo listu 160 - 161.

Obžalovaný vo výpovedi v prípravnom konaní dňa 12. 03. 2014 okrem iného uviedol, že si je vedomý, že je stíhaný za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Trestného zákona za obdobie od 05. 12. 2012 doteraz. Je pravda, že výživné neplatil od decembra 2012, nezaplatil žiadne výživné doteraz. Dňa 24. 01. 2012 nastúpil do výkonu trestu v Dubnici nad Váhom, nahlásil vyživovaciu povinnosť na dcéru G. Pracovne bol zaradený od mája 2012, zrážky boli robené pre exekútora, ktorý vymáhal výživné. Vo výkone trestu v Dubnici nad Váhom bol do 17. 10. 2012, kedy bol prepustený na slobodu. Po prepustení na slobodu išiel na operáciu pravej ruky, operovali ho asi 26. 10. 2012 a bol práceneschopný do apríla 2013. Hneď ako bol prepustený z výkonu trestu v Dubnici nad Váhom bol sa zaevidovať na Úrade práce v Krupine, od novembra 2012 poberal dávku v hmotnej núdzi vo výške 62,50 eura. Po ukončení práceneschopnosti, v apríli 2013 sa začal živiť brigádami stavebného charakteru, pracoval na dohodu. Takto sa živil do februára 2014, keď bol dodaný do výkonu trestu do llavy. Brigádami zarobil tak 150 euro mesačne, tieto peniaze použil na vlastnú potrebu, na domácnosť so svojou družkou. Je mu úprimne ľúto, že dlhuje výživné na dcéru V., avšak nemá z čoho výživné zaplatiť, teraz je vo výkone trestu, nemá naštrené peniaze. Na Okresný súd v Prievidzi si podal žiadosť o zníženie výživného na dcéru G..

Svedkyňa I. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že trvá na výpovediach z prípravného konania. Uviedla, že obžalovaný na základe rozhodnutia Okresného súdu v Trenčíne má platiť na dcéru G. výživné 117 euro mesačne. Žiadosť o zníženie výživného, ktorú podal obžalovaný, Okresný súd v Prievidzi zamietol. V období od 05. 12. 2012 do 03. 02. 2014, obžalovaný výživné vôbec neuhradil. V období od 16. 10. 2014, kedy bol obžalovaný podmienečne prepustený z výkonu trestu, taktiež neuhradil žiadne výživné. Posledné dva mesiace uhradil na dvakrát 20 euro a 30 euro, okrem toho neuhradil vôbec nič. Obžalovaný neuviedol, či ide o výživné na dcéru alebo o výživné pre ňu ako nevydatú matku. Za obdobie od 05. 12. 2012 do 03. 02. 2014 dlžné výživné obžalovaného predstavuje sumu 1 638 euro. Na otázku prokurátora uviedla, že z civilného konania o zníženie výživného má vedomosť o tom, že od marca 2015 má byť obžalovaný zamestnaný na tri hodiny. Aj v súčasnosti by tam mal byť zamestnaný. Na otázku prokurátora uviedla, že jediný jej príjem je rodičovský príspevok na syna V., rodinné prídavky a náhradné výživné, ktoré jej uhrádza úrad práce sociálnych vecí a rodiny. Celkový mesačný príjem má približne 405 eura. Podľa jej názoru, neplatením výživného obžalovaným sa dostala do stavu núdze, dcéra je epileptička, len za byt platí asi 300 euro, mesačne platí na lieky 30 euro. Náhradné výživné na dcéru G. dostáva vo výške 101 eura. S obžalovaným nie je v kontakte odvtedy, čo Okresný súd v Trenčíne určil vyživovaciu povinnosť na dcéru G.. Dcéru nenavštevuje, neprejavuje žiaden záujem o jej výchovu. Obžalovaný videl dcéru len jedenkrát v živote.

Na čísle listu 81, 82 sa nachádzajú správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, pracovisko Krupina, z ktorých vyplýva, že obžalovaný bol v evidencii nezamestnaných od 18. 10. 2012 do 29. 04. 2013, dňa 30. 04. 2013 bol vyradený z evidencie úradu práce, nedostavil sa na úrad. Počas evidencie mu boli predkladané ponuky voľných pracovných miest, prvá bola ponúknutá 05. 12. 2012

k zamestnávateľovi Samsung Galanta, o ktorú neprejavil záujem, taktiež neprejavil záujem o ďalšie ponuky mimo okresu trvalého bydliska.

Na čísle listu 120 sa nachádza správa Univerzitnej nemocnice v Bratislave, z ktorej vyplýva, že obžalovaný bol hospitalizovaný na oddelení chirurgie v období od 28. 01. 2009 do 31. 01. 2009, dňa 29. 01. 2009 mu bola urobená operácia - uvoľnenie a revízia v dvoch nervov na predlaktí. Po operácii mohol byť pacient práceneschopný maximálne päť mesiacov. Údaj o operácii okolo 26. 10. 2012, ktorý uvádza obžalovaný je nepravdivý, na ich pracovisku nebol operovaný.

V spise Okresného súdu Prievidza číslo 8 P 36/2014 sa na čísle listu 85 - 88 nachádza správa zamestnávateľa obžalovaného I. M. s. r. o.; E. zo dňa XX. XX. 2015, z ktorej vyplýva, že obžalovaný je u nich zamestnaný od 01. 03. 2015 na skrátený pracovný úväzok - tri hodiny denne. Čistá mesačná mzda obžalovaného predstavuje sumu 206,11 eura, z tejto sumy sú vykonávané zrážky výživného a exekúcie, pričom nepostihnuteľná časť mzdy bola 118,85 eura. Z nepostihnuteľnej časti bola realizovaná zrážka výživného 50 eura, vyplatená mzda bola 68,85 euro.

Na čísle listu 97 sa nachádza neprávoplatný rozsudok Okresného súdu Prievidza číslo 8 P 36/2014 zo dňa 15. 06. 2015, ktorým bol zamietnutý návrh obžalovaného na zníženie vyživovacie povinnosti na maloletú Natáliu, nar. 20. 03. 2007.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. v znení zákona číslo 1/2014 Z. z., pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého za taký čin, prepustený. Zo spáchania trestnej činnosti je obžalovaný, okrem čiastočného vlastného priznania, usvedčovaný výpoveďou svedkyne - poškodenej Hírešovej, obsahom listinných dôkazov, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní a sčasti oboznámené na hlavnom pojednávaní. Vykonané dôkazy tvoria súhrn priamych a nepriamych dôkazov, ktoré obžalovaného usvedčujú zo spáchania trestnej činnosti. Z uvedených dôkazov vyplýva, že v období od 05. 12. 2012 do 03. 08. 2015, pričom v období od 03. 02. 2014 do 16. 10. 2014 bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody sa obžalovaný úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného. Túto skutočnosť preukazuje správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, pracovisko Krupina, z ktorej vyplýva, že obžalovanému bola dňa 05. 12. 2012 ponúknutá práca vo firme Samsung Galanta, túto prácu odmietol, odmietol aj ďalšie ponúkané pracovné príležitosti, ktoré boli mimo okresu bydliska a následkom toho bol dňa 29. 04. 2013 vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie na úrade práce. Taktiež bolo v konaní preukázané, že aj v období od prepustenia z výkonu trestu 16. 10. 2014 bol zamestnaný, prípadne pracoval brigádnicke, a hoci zo správy firmy I. zo dňa 14. 04. 2015, ktorá bola konštatovaná vyššie vyplýva, že od 01. 03. 2015 je vo firme zamestnaný na tri hodiny, naďalej ako vyplýva z výpovede poškodenej pokračuje v neplnení svoje vyživovacej povinnosti voči dcére G.. Za obdobie od 05. 12. 2012 do 03. 08. 2015 tak zostal dlhovať na výživnom sumu 2 691 euro. Taktiež bola vyvrátená obrana obžalovaného o práceneschopnosti v období od 26. 10. 2012 do apríla 2013, pretože podľa správy Univerzitnej nemocnice v Bratislave, ktorá bola konštatovaná vyššie, obžalovaný v období októbra 2012 žiadnu operáciu v ich nemocnici neabsolvoval, túto absolvoval v roku 2009. Všetky vyššie uvedené skutočnosti viedli súd k tomu, že obžalovaného uznal za vinného na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný ako vyplýva z registra trestov bol doteraz štyrikrát súdne trestaný, v prípade tretieho odsúdenia bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza číslo 3 T 114/2012 zo dňa 18. 07. 2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín číslo 23 To 116/2012 zo dňa 28. 03. 2013 odsúdený pre prečin podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Trestného zákona k trestu odňatia slobody 16 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Vo veci Okresného súdu Prievidza číslo 1 T 59/2011 bol trestným rozkazom zo dňa 26. 04. 2011, právoplatným dňa 23. 06. 2011 odsúdený pre prečin podľa § 207 ods. 2, 3 písm. a), c) Trestného zákona k nepodmienečnému trestu 14 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom z výkonu tohto trestu bol podmiennečne prepustený 17. 10. 2012 a bola mu určená skúšobná doba 18 mesiacov. V období od roku 2010 bol postihnutý za priestupky celkom štyrikrát.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona a za použitia ustanovenia § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 22 mesiacov nepodmienečne, pričom pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti bol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Pri ukladaní trestu súd zohľadnil skutočnosť,

že obžalovaný bol doteraz trikrát odsúdený za rovnaký druh trestnej činnosti - neplnenie vyživovacej povinnosti, prihliadol na to, že v súvislosti s neplnením vyživovacej povinnosti už bol vo výkone trestu a že sa jedná o osobu, ktorá dlhodobo si neplní svoje vyživovaciu povinnosť na deti. Podľa názoru súdu, na jeho prevýchovu treba vplyvať prísnejším nepodmienečným trestom, ktorý súd uložil vo výmere 22 mesiacov, takýto trest považuje za trest primeraný, dostatočne vystihujúci spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného a za trest potrebný na ochranu spoločnosti pred páchaním obdobnej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.